
Od Redakcji

Prawo Kanoniczne : kwartalnik prawnohistoryczny 7/1-2, 3-4

1964

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

OD REDAKCJI

Od dwóch lat Kościół katolicki, a w pewnym stopniu i całe chrześcijaństwo stoi pod znakiem tworzonego na naszych oczach wielkiego dzieła odnowy kościelnej, obradującego w Watykanie Soboru Powszechnego. Soborowe prace dwóch ostatnich papieży i episkopatu, przygotowane uprzednio w pewnej mierze i przez teologów i kanonistów, są przedmiotem szczególnego i nieustannego zainteresowania teologicznych środowisk we wszystkich krajach. Uchwały Soboru bowiem jako przejaw summi magisterii ecclesiastici stanowią najwyższy autorytet dla każdego pracownika na polu nauk teologicznych. Również Akademia Teologii Katolickiej i Redakcja niniejszego kwartalnika śledzą pilnie działalność Soboru i przy każdej okazji dają wyraz swemu zainteresowaniu. W bieżącym numerze oddaje się do rąk Czytelników biografię wielkiego inicjatora Soboru Watykańskiego II, papieża Jana XXIII, pióra ks. bpa Wincentego Urbana z Wrocławia oraz sprawozdawcze artykuły z przebiegu II sesji Soboru, w opracowaniu ks. bpa Walentego Wójcika z Sandomierza i ks. Stefana Sołtyszewskiego z Warszawy.

Atmosfera trwającego Soboru sprzyja w sposób szczególny należytej ocenie również dawniejszych soborów powszechnych, wśród których najdonioślejsze bezsprzecznie znaczenie miał Sobór Trydencki, odprawiony w latach 1545—1563.

Olbrzymia literatura o tym Soborze oraz pełna, cztery wieki trwająca, realizacja jego uchwał podkreśliły i ujawniły aż nadto jego epokowe znaczenie. Wszak zasadami i prawem Soboru Trydenckiego rządzi się Kościół po dziś dzień. Niemniej jednak skoro przeżywamy 400-ną rocznicę jego ukończenia, należy mu się od nas hołd i specjalne uczczenie.

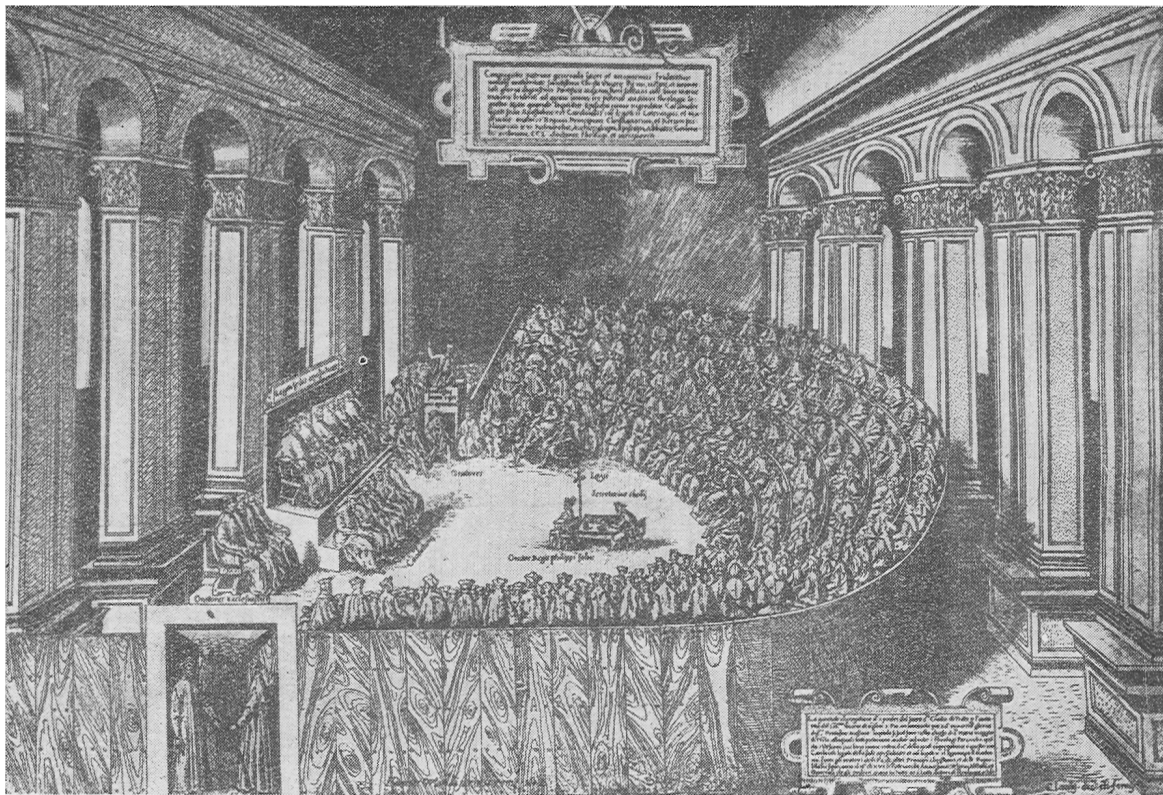
Przed kilku właśnie miesiącami weszliśmy w szereg czterowiekowych rocznic, związanych z tym Soborem. Dnia 4 grudnia 1963 roku upłynęło 400 lat od zamknięcia ostatniej jego sesji przez papieskiego legata kard. Moroni'ego, a 26 stycznia roku obecnego minęło tyleż lat od ogłoszenia bulli Piusa IV

Benedictus Deus, zatwierdzającej soborowe uchwały. Dnia 4 sierpnia wypada 400-na rocznica ustanowienia Kongregacji Kardynałów Tłumaczy Soboru Trydenckiego do autentycznego wyjaśniania soborowych dekretów, 7 sierpnia minęły 4 wieki od uroczystego przyjęcia uchwał trydenckich przez króla polskiego Zygmunta Augusta na sejmie w Parczowie z rąk papieskiego nuncjusza Jana Franciszka Commendone'go, w tym również roku mija 400 lat od wprowadzenia w życie soborowych uchwał przez synod prowincjonalny metropolii lwowskiej (metropolia gnieźnieńska przyjęła je dopiero w 1577 r.), w roku następnym wreszcie upłynie 400 lat od wydania drukiem w Krakowie polskiego tłumaczenia soborowych dekretów, dokonanego przez Jana Bozołę i Marcina Siennika.

Jakkolwiek udział polskiego episkopatu w Soborze Trydenckim nie był liczny, to jednak wpływ reformy trydenckiej dla odrodzenia Kościoła w Polsce miał znaczenie zasadnicze. Na 15 biskupów ordynariuszy w Rzeczypospolitej tylko 3 zjawilo się na Soborze: bp warmiński kard. Stanisław Hozjusz, lecz jako legat papieski, bp przemyski Walenty Herburt jako delegat króla Zygmunta Augusta i sufragan gnieźnieński Stanisław Fałęcki jako pełnomocnik prymasa Jana Przerębskiego. Ale zato już 7 sierpnia 1564 r. przyjął król polski za sprawą Hozjusza księgę uchwał trydenckich z rąk Commendone'go na uroczystej audiencji podczas trwania sejmu Korony i Litwy w Parczowie. Data ta i fakt ten stały się inauguracją odrodzenia kościelnego po burzy reformacyjnej w Polsce.

Dla uczczenia wspomnianych wyżej rocznic poświęca Redakcja Soborowi Trydenckiemu ten i następny numer swego pisma, publikując artykuły z zakresu recepcji reformy trydenckiej w Polsce: Ks. Kardynała Prymasa Wyszyńskiego, Ks. Hieronima Wyczawskiego z Warszawy, Ks. Aleksego Petraniego z Lublina, Ks. Mariana Myrchy z Warszawy i innych autorów.

Nie wątpimy, że przeżywane rocznice przyczynią się do umiłowania i pogłębiania nauk teologicznych przez duchowieństwo polskie.

Aula Soboru Trydenckiego